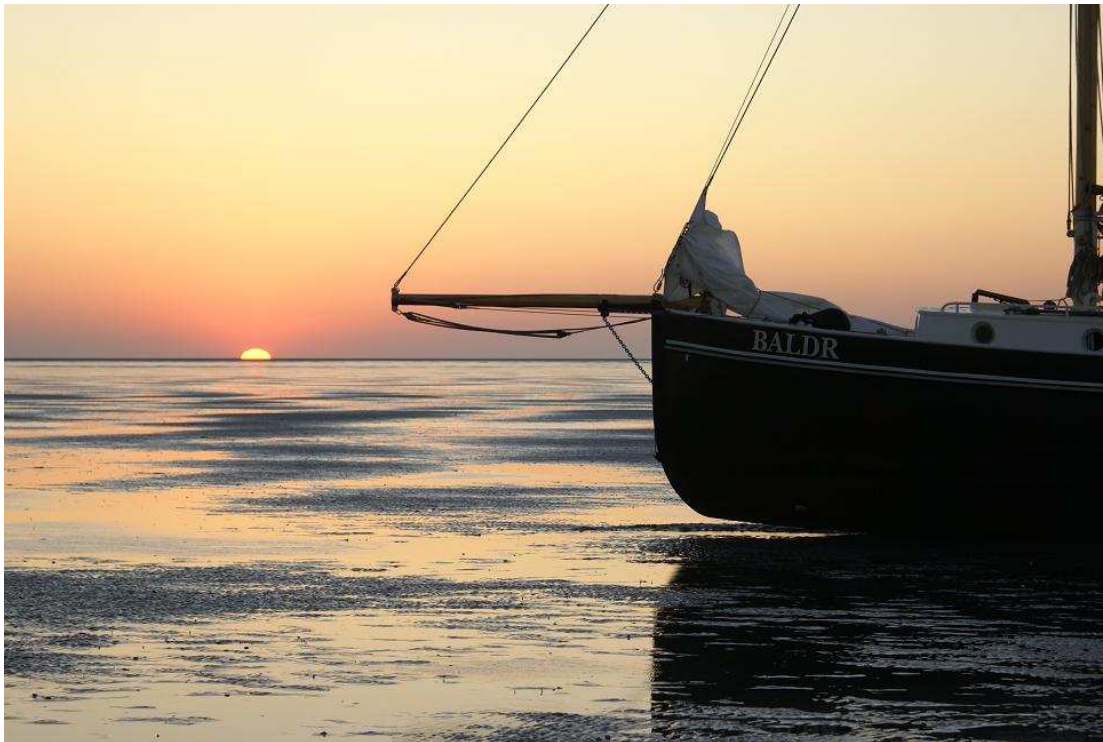

BALDR – ons ideale waddenschip

van Lemsteraak naar Noordkaper

Drooggevallen onder Engelsmanplaat kijken we elkaar aan: dit schip heeft echt alles wat we wilden en ervan verwachten. We liggen met onze zoon en twee dochters, plus vriend van de oudste, op het wad. We eten buiten aan de grote klaptafel in de kuip en als het donker wordt zoeken we alle zes onze kooi op: twee in de hondenkooi onder de kuipvloer, dochter en vriend in de 'eethoek' en wij tweeën in het vooronder.

Met maar 70 cm diepgang valt de Noordkaper rechtop droog.

We hebben drie weken gevaren op het wad en vrijwel alles gezeild. Als het maar een beetje waait dan varen we zes knopen. In combinatie met een diepgang van maar 70 cm resulteert dat in prachtige zeiltochten. Het liefst varen we helemaal alleen in de weidsheid van het wad. 's Ochtends vroeg vertrekken bij het krieken van de dag en zeilend de zon zien opkomen. Of 's avonds, zoals die keer dat we van Juist terug voeren naar het Nederlandse wad. Om 20 u zeilden we de Eems over met een matig windje uit het zuiden. In de schemer zeilden we het Ra op en passeerden tegen onze verwachting in nog net het wantij. In de buurt van Noordpolderzijl, een uur of 11, konden we de tonnen niet meer zien en liepen we vast naast de geul. Om ons heen was het water fluorescerend groen en toen ik door het water waadde om het anker uit te leggen leek ik net Baldr zelf: de god van het licht uit de Noordse mythologie.

Onze kinderen genieten net als wij. Elk jaar zien zij weer uit naar onze waddenzeilvakantie. Zo dicht bij huis lekker ontspannen op de boot in een prachtig decor dat steeds weer anders is. Daarvoor hoef je niet ver weg te vliegen. We vielen vooral op de Noordkaper vanwege zijn fantastische kuip. Bij onze vorige schepen, een Vollenhovense Bol 8.10 m en een Lemsteraak 9.10 m, zaten de kinderen vaak binnen te spelen of te lezen omdat ze al snel in de weg zaten

in de kuip tijdens het zeilen. Nu zijn ze veel vaker buiten, helpen met het zeilen en liggen lekker in de 'middenkuip' te lezen. Of zeilen fanatiek mee in wedstrijden, zoals tijdens de Dutch Classic Yacht Regatta, waaraan we als lid van de Old Gaffers Association Nederland meededen in 2009.

Met de zelflozende vissermankuip is het echt een familieboot.

Varend in de buurt van Gaastmeer, destijds onze thuishaven, zagen we enkele keren Martin Bekebrede met zijn Noordkaper 34 visserman voorbij varen. We vonden het een mooi, eigenzinnig schip: stoer uiterlijk, klassieke lijnen en een mooi gaffeltuig. Thuis op de website ontdekten we dat dit schip eigenlijk aan al onze eisen voldeed: grote kuip, geringe diepgang, rechtop droogvallend, stahoogte (ik ben 1,90 m) en ruimte voor een aparte dubbele hondenkooi voor de kinderen. We raakten in contact met Chiel de Zeeuw, bekeken de Lazy Jack van Bekebrede zelf en nog enkele recenter gebouwde Noordkapers.

We hadden zo onze wensen hoe we het schip wilden hebben: zonder zeereling, met laspoorten, bronzen dekluisen, geen spantenvloer gezien de vereiste stahoogte, etc. En we hadden een eigen ontwerp voor de indeling en inrichting van de kajuit. Bij NAZ/DTB, het bedrijf van Chiel de Zeeuw, was vrijwel alles in overleg mogelijk. Nadat we onze aak verkocht hadden eind 2006, konden we opdracht geven voor de bouw van een vaarklaar casco. Eigenlijk een compleet schip, geschilderd en gemotoriseerd, inclusief rondhouten en zeilen.

Verrassend veel ruimte en licht benedendeks.

In de zomer van 2007 werd het schip geleverd en konden we zelf aan de slag met de inrichting van de kajuit. Eerlijk gezegd had ik geen ervaring met houtbewerking, maar met tips van kennissen, goed nadenken en gewoon doen, viel het me reuze mee. Sterker nog: we begonnen het steeds leuker te vinden om elk hoekje van het schip helemaal naar eigen idee in te richten. We hebben de Noordkaper ingericht als een visserman, met kraaldelen en Europees eikenhout. En getuigd als een platbodem met bronzen lieren en dekbeslag. Na een jaar hard werken in vakanties en weekeinden, konden we de zomer van 2008 weer het wad op met onze nieuwe boot. Dit jaar is het vijfde seizoen dat we ermee varen en hij bevalt steeds beter. Hoewel we nog steeds genieten van plat- en rondbodems met mooie ronde lijnen en zijwaarden zijn we blij met onze knikspant met midzwaard.

We wilden het schip sober en stoer houden, dus geen buiskap of kuintent. En die hebben we ook nog niet gemist want er komt vrijwel geen buiswater in de kuip. Op koersen en knobbelig water waarbij we met de aak - ondanks de zeekuip - allang doorweekt waren, zitten we nu nog met een truitje aan droog te sturen. Wel willen we nog een giektent maken om nog langer te kunnen genieten van het buiten zitten.

Ook bij hardere wind komt er vrijwel geen buiswater in de kuip.

Dit jaar besloten we onze vakantie met een tocht van Terschelling naar Den Oever. Aan de wind varende zeilden we met Bft. 4-5 in vijf uur dwars over de platen naar het zoete water. De volgende dag woei het minder en ging de kluiver erbij. Met een mooi lopend zuidwestenwindje Bft. 3-4 stuurde onze dochter in vijf uur BALDR weer terug naar Lelystad. Voor ons is BALDR het ideale waddenschip voor ons gezin, maar die we ook over enkele jaren ook prima met z'n tweeën kunnen blijven varen.

Karin Veeneman en Paul Licht